

ZPĚVNÍK

tábor Křeč

roku dva tisíce dvanáct

majitelka:

BLÍZKO LITTLE BIG HORNU

- Greenhorns -

Ami

1. Tam, kde leží Little Big Horn, je indiánská zem,
Dmi
tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
Ami Dmi
modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejších karabin,
Ami Dmi
a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

A E7
Ref.: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
A
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,

D
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
E7 A Ami
proč Custer neposlouchá ta slova varovná?

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
táhne generál Custer sedmou kavalerií,
marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

Ref.: Říkal to Jim Bridger...

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
límce modrejch kabátů barví krev červená,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

Ref.:

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

Ref.: Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
proč Custer neposlouchal ta slova varovná?

MISSISSIPPI BLUES

- Pacifik -

Ami Dmi Ami G Ami
Říkali mu Charlie a jako malej kluk kalhoty si o plot potrhal,
Ami Dmi Ami G Ami
říkali mu Charlie a byl to Toma vnuk, na plácku rád košíkovou hrál.
C F
Křídou kreslil po ohradách plány dětskejch snů,
Dmi E7
až mu jednou ze tmy řekli, konec je tvejch dnů,
Ami Dmi
někdo střelil ze zadu a vrub do pažby vryl,
Ami G Ami
nikdo neplakal a nikdo neprosil.

C Ami F G C
Ref.: Mississippi, Mississippi, černý tělo nese říční proud,
C Ami F G C
Mississippi, Mississippi, po ní bude jeho duše plout.

Říkali mu Charlie a jako každej kluk na trubku chtěl ve smokingu hrát,
v kapse nosil kudlu a knoflíkovéj pluk, uměl se i policajtům smát.
Od malička dobře věděl, kam se nesmí jít,
který věci jinejm patří, co sám může mít,
že si do něj někdo střelí, jak do hejna hus, netušil a neví, řeka zpívá blues.

Ref.: Mississippi....

Chlapec jménem Charlie a jemu patří blues, ve kterým mu táta sbohem dal,
chlapec jménem Charlie snad došel cesty kus, jako slepý na kolejích stál.
Nepochopí jeho oči, jak se může stát,
jeden že má ležet v blátě, druhý klidně spát.
jeho blues se naposledy řekou rozletí, kdo vyléčí rány, smaže prokletí.
Ref.: [: Mississippi... :]

DVA HAVRANI

- Asonance -

Dmi C Dmi

1. Když jsem se z pole vracela,
C Dmi
dva havrany jsem slyšela,
F C
jak jeden druhého se ptá:
Dmi C Dmi

[: kdo dneska večerí nám dá? :]

2. Ten první k druhému se otočil
a černým křídlem cestu označil,
krhavým zrakem k lesu hleděl
[: a takto jemu odpověděl: :]

3. "Za starým náspem, v trávě schoulený,
tam leží rytíř v boji raněný
a nikdo neví, že umírá,
[: jen jeho kůň a jeho milá." :]

4. "Jeho kůň dávno po lesích běhá
a jeho milá už jiného má,
tam pro nás bude dosti místa,
[: hostina naše už se chystá." :]

5. "Na jeho bílé tváře usednem
a jeho modré oči vyklovem
a až se masa nasytíme,
[: z vlasů si hnízdo postavíme." :]

CHODÍ HOROU TŘI STA OVEC

- Balada pro banditu -

C F C
Chodí horou tři sta ovec,
Dmi F C
nebud', synku, jak tvůj otec.
Tvůj otec zná každou cestu,
kudy jezdí kupci k městu.

Mívá hlavu zarosenou
a šavličku zkrvavenou.

Dmi G
Jak to otec, jak to slyšel,
Dmi G
do ložnice za ní přišel.

Oblíkej si, ženo, šaty,
projedem po souvrati.
Na tu louku na zelenou,
pod tu hrušku rozpolcenou.

Klekni, ženo, na tu trávu,
tvůj milý ti setne hlavu.

Milá šátek z hlavy sňala
po větru ho odhodila.

Tu máš, synku, na památku
jak ti otec stínal matku.

RŮŽE Z KAMÝKU

- Ginevra -

Dmi, F, C, G

Dmi C F C

S úplňkem měsíce na hradě Kamýce

Bb Ami Dmi

svou dceru v náručí pochoval král.

Dmi C F C

Z lásky je zrozena, pokřtěna Marléna,

Bb Ami Dmi

záhy si královnu Bůh k sobě vzal.

F C

Otec ji vychoval, až za hrob miloval,

Gmi Bb

láskou a bohatstvím zahrnoval.

Dmi C F C

Dívku tak rozmilou, krásnou a spanilou,

Bb Ami Dmi

vyrostla z poupěte, život šel dál.

Zástupy ženichů žádaly o ruku,
pro sebe každý z nich Marlénku chtěl.

Odbyla rytíře - rváče a šejdře,
pohrozil pěstí a o pomstě děl.

Ref.: Sáro, ...

Královnin šašek s pusou od povidel
sbírá zbytky jídel a myslí na útěk.

A v podzemí

skrytí slepí alchymisté

už objevili jistě proti povinnosti lék.

Ref.: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo

že tři poslové Boží k nám přišli na oběd

Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo

mi chybí abych svojí duši mohl rozumět?

Páv pod tvým oknem zpívá, sotva procit,
o tajemstvích noci

ve tvých zahradách.

A já - potulný kejklíř,

co svázali mu ruce, teď hraju o tvé srdce
a chci mít tě nadosah.

Sáro, Sáro, pomalu a líně,

s hlavou na tvém klíně chci se probouzet.

Sáro, Sáro, Sáro, Sáro, rosa padá ráno

a v poledne už možná bude jiný svět.

F C F C

Sáro, Sáro, vstávej, milá Sáro!

F Dmi Cmaj

Andělé k nám přišli na oběd.

Sáro

- Traband-

Ami Emi F C

Ref.: Sáro, Sáro, v noci se mi zdálo,

F C F G

že tři andělé Boží k nám přišli na oběd

Ami Emi F C

Sáro, Sáro, jak moc a nebo málo

F C F G

mi chybí, abych tvou duši mohl rozumět?

Sbor kajících mnichů jde krajinou a v tichu
a pro všechnu lidskou pýchu
má jen přezíravý smích,
Z prohraných válek se vojska domů vrací,
však zbraně stále burácí a bitva zuří v nich.

Ref.: Sáro, ...

Vévoda v zámku čeká na balkóně,
až přivedou mu koně,
pak mává na pozdrav.
A srdcová dáma má v každé ruce růže,
tak snadno pohřbít může
sto urozených hlav.

Při ranním úsvitu vytáhl z úkrytu,
královu dceru si násilím vzal.
Marně pak hledali, do nocí volali,
věznit ji troufalou do krypty dal.

Za bídu v převleku, z rána až k soumraku
zoufalý krajem dál putoval král.
K oltářům chodíval, k Bohu se modlíval,
pojednou zaslechl z podzemí hlas.

Kaple tak pochmurná, stinná a nevlídná,
pánem tu na hradě rytíř – rváč.
V samotě zazděna, temnotou oděna,
smrt vzala Marlénce život i tvář.

Zloba a nenávisť, bolavý tichý žal,
svírá ho na srdci, nešťastný král.
Hrob kázal zavalit, chladný hrad vypálit,
ať v žáru umírá únosce – kat.

S úplňkem měsíce na hradě Kamýce
svou dceru v náručí pochoval král.
Z lásky prý zrozena, pokřtěna Marléna,
záhy i krále si Bůh k sobě vzal.

Dmi, F, C, G

MAMO DADO

- V. Bílá a Kale -

Ami Dmi

[: Mamo dado cinen o gadoro

Ami E7
me tu maro tu maro čavoro
Ami E7 Ami (A7)
me tu maro terno čavoro. :]

F
Mamo dado so kerava
C C7
kaj le čhaven me mukava
Dmi Ami H7 E7
mamo dado so kerava me merav.

PŘEKLAD:

[: Mami, tati, kupte mi košilku,
já jsem váš synáček
já jsem váš mladý synáček. :]

Mami, tati, co udělám,
komu děti já přenechám,
mami, tati, co udělám, když umírám.

KLADIVO

- W. Matuška -

G C Ami F G C Ami
1. Bylo by to krásný bejt bleskem nebo bouří,
F G C Ami F G G7
bejt vodou nebo trávou, bejt větrem co vál,
Ami
bejt kladivem v pěstích, bejt jiskřičkou v kouři
F C F C
a kovadlinou bejt a znít a vocelově zvonit,
F G7 C GFGCGFG
ó... to bych si tak přál.

2. Bylo by to krásný bejt zvonem, kterej zpívá,
a do nebe se dívat a možná i dál,
a zvonit, že svítá, a nebo že se stmívá,
bejt obyčejenej zvon a znít
a vocelově zvonit ó... to bych si tak přál.

3. Bylo by to krásný bejt v melodii tónem
tím tónem kterej hladí, jak hedvábnej šál.
Tím tónem co ladí a zní pod balkónem,
bejt v melodii tón a znít
a vocelově zvonit ó... to bych si tak přál.

4. Bylo by to krásný bejt zvonem, kterej zpívá
i kladivem i tónem a bůhví čím dál.

A zpívat, že svítá anebo se stmívá
a zvučet jako zvon a znít a zpívat dobrým lidem

ó... to bych si tak přáááál.....óóó...óóó...

NEBEŠTÍ JEZDCI

- W. Matuška -

Cmi Eb

Po zasmušilé pustině jel starý honec krav,

Cmi Eb

den temný byl a ševalil větrem ve stéblech trav,
tu honec k nebi pohleděl a v hrůze zůstal stát,

Ab Cmi

když zrozedraných oblaků zřel stádo krav se hnát.

Eb Cmi Ab Fmi Cmi

Ref.: Jipija hej, jipija hou, to přízraky táhnou tmou.

Ten skot měl z ocele a oči krvavé
a na bocích mu plápolaly cejchy řežavé.

A oblohou se neslo jeho kopyt dunění
a za ním jeli honáci až k smrti znavení.

Ref.: Jipija hej...

Ti muži byli sinalí a kalný měli zrak
a marně stádo stíhali, jak mračno stíhá mrak.

A proudy potu máčely jim tvář i košili
a starý honec uslyšel jejich jekot kvílivý.

Ref.: Jipija hej...

Tu jeden honec zavolal a pravil: "Pozor dej",
svou duši hříchu vyvaruj a d'áblu odpírej,
bys nemusel pak po smrti se věčně věků štvát
a nekonečnou oblohou to stádo s námi hnát.

Ref.: Jipija hej...

Či: **Ami C Ami C F Ami C Ami F Dmi Ami**

JATELINKA

– Balada pro banditu -

Emi G

1. Jatelinka drobná trávu převyšuje,
Emi D G D Emi Ami D Emi
ať se u mé milé žádný nestavuje, žádný nestavuje.

G Hmi C Hmi G

Jatelinka drobná trávu převyšuje,

G Hmi Ami C G

ať se u mé milé žádný nestavuje,

C Hmi G Ami C G

ať se u mé milé žádný nestavuje.

2. A když se zastaví, ať ji nemiluje
nebo se krvavé polívky napije, polívky napije.
A když se zastaví, ať ji nemiluje
nebo se krvavé polívky napije,
nebo se krvavé polívky napije.

3. Krvavá polívka, ta je tuze horká,
však ji navařila moje milá holka, moje milá holka.
Krvavá polívka, ta je tuze horká,
však ji navařila moje milá holka,
však ji navařila moje milá holka.

Či: **Ami C Ami G C G Ami Dmi G Ami**

C Emi F Emi C C Emi Dmi F C

F Emi C Dmi F C

TRUBADÚRSKÁ

- K. Plíhal -

- Am Em Am**
1. Od hradu ke hradu putujem,
C G E
zpíváme a holky muchlujem,
Am Ami/G F7maj F#mi
[: dřív jinam neje – dem,
Ami Emi Ami
dokud tu poslední nesvedem. :]
2. Kytary nikdy nám neladí,
naše písně spíš kopnou než pohladí,
nakopnou zadnice
ctihodných měšťanů z radnice.
- G C Emi7/H Ami/G Fmaj7 D9/F# G**
R: Hop hej, je vese - lo, pan kníže pozval kejkliře,
G C Emi7/H Ami Ami/G F7maj Emi Ami
hop hej, je vese - lo, dnes víta - ní jsme hosti,
hop hej, je veselo, ač nedali nám talíře,
hop hej, je veselo, pod stůl nám hážou kosti.
3. Nemáme způsoby knížecí,
nikdy jsme nejedli telecí,
spáváme na seně,
proto vidíme život tak zkresleně.
4. A doufáme, že lidi pochopí,
že pletou si na sebe konopí,
že hrijou zaživa,
když brečí v hospodě u piva.

R: Hop hej, je veselo,...

5. Ale jako bys lil vodu přes cedník,
je z tebe nakonec mučedník,
čekaj tě ovace
a potom veřejná kremace.
6. Rozdělej pod náma ohýnky
a jsou z toho lidové dožínky,
[: kdo to je tam u kůlu,
[1. ale příliš si otvíral papulu,
[2. borec, za nás si otvíral papulu. :]
- R: Hop hej, je veselo,...
7. Od hradu ke hradu putujem,
zpíváme a holky muchlujem,
dřív jinam nejedem,
dokud tu poslední nesvedem.
8. To radši zaživa do hrobu,
než pověsit kytaru na skobu
Am G F7maj F#m7 Ami
a v hospodě znudě - ně čekat.